

اثربخشی طرح واره‌های درمانی بر سبک دلبستگی و رضایت‌مندی زناشویی زنان متأهل

نگین زینلی^۱، محمدابراهیم مداحی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، امارات

^۲ استادیار دانشگاه شاهد، تهران، ایران

چکیده

رضایت‌مندی زناشویی یکی از مولفه‌های مهم است که به پایدار ماندن خانواده‌ها و رشد جوامع کمک می‌کند. بنابراین یک سری مولفه‌ها بر روی رضایت‌مندی زناشویی تأثیرگذار هستند که باید آن‌ها را به درستی شناخت. بر همین مبنا پژوهش حاضر به بررسی اثربخشی طرح‌واره درمانی بر سبک‌های دلبستگی و رضایت‌مندی زناشویی زنان متأهل پرداخته است. پژوهش حاضر تجربی از نوع مطالعات نیمه آزمایشی است. طرح آزمایشی این پژوهش، طرح پیش‌آزمون پس‌آزمون با گروه کنترل است که شامل مراحل اجرایی زیر می‌باشد: ۱- جایگزین کردن تصادفی آزمودنی‌ها. ۲- اجرای پیش‌آزمون و جمع‌آوری داده‌ها. ۳- اجرای متغیر مستقل بر روی گروه‌ها ۴- اجرای پس‌آزمون و جمع‌آوری داده‌ها. ۵- اجرای آزمون پیگیری و جمع‌آوری داده‌ها. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زوجین متأهل در شهر تهران در سال ۱۳۹۵ می‌باشد که با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای از مناطق شهر تهران منطقه ۱۴ انتخاب شد و براساس حجم جامعه با استفاده از فرمول نمونه‌گیری کوکران نمونه‌های به حجم ۲۸۵ نفر انتخاب گردید. در سطح استنباطی برای آزمون فرضیه‌ها اطلاعات با استفاده از فرمول کواریانس و تحلیل واریانس مورد تحلیل قرار گرفت، همچنین اطلاعات جمع‌آوری شده با استفاده از نرم افزار آماری spss تحلیل شد. نتایج پژوهش نشان داد که طرح‌واره درمانی بر افزایش سبک دلبستگی تأثیر معناداری داشته و همچنین نتایج نشان داد که اجرای طرح‌واره درمانی بر رضایت‌مندی زناشویی تأثیر معناداری داشته است. لذا با توجه به یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که یکی از مولفه‌های مهم در رضایت‌مندی زناشویی و سبک دلبستگی افراد، طرح‌واره‌ها می‌باشند و این امر باید مورد توجه روانشناسان و کارشناسان امور طلاق و به شکل کلی خانواده قرار بگیرد.

کلیدواژه‌ها: رضایت زناشویی، سبک‌های دلبستگی، طرح‌واره درمانی، زنان متأهل

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۱/۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۲۱-۳۵